

kladě vlád. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n., nýbrž výslovně o ustanovení §§ 40 a 56 odst. (3) a § 130, správně § 115 2 c) — (upraveného výnosem ze dne 7. dubna 1898 čís. 16.366 čís. 28 věst. 1898) — služebního řádu pro zaměstnance československých státních drah a jen z nich dovozuje žalobní nárok na náhradu škody, že totiž podle nich mu přísluší plné aktivní požitky po celý rok nemoci (t. zv. nemocniční rok) a že teprve po jeho uplynutí mohl býti dán do výslužby. Tento nárok železničních zaměstnanců na plné aktivní požitky po dobu celého roku nemoce nebyl vůbec upraven vlád. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n. a zůstal jím nedotčen, ježto podle závěrečného ustanovení § 149 odst. (1) pozbyla dnem účinnosti vlád. nařízení platnost toliko ustanovení jím výslovně zrušená, anebo všechna v jiných předpisech obsažená ustanovení, ale jen o předmětech, které jsou upraveny v tomto nařízení. Nejde-li však o soukromoprávní nárok přikázaný k rozhodování zvláštním zákonem úřadům správním (§ 105 úst. listiny a § 1 zák. čís. 217/1925 sb. z. a n.), nelze na něj vůbec použití těchto předpisů a může býti proto uplatněn pořadem práva, nehledíc k tomu, zda se jeho splnění domáhala strana dříve u správních úřadů, čili nic.

#### Čís. 13458.

**Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).**

**Dovolacímu soudu jest z úřadu přihlédnouti i k nevytýkané zmatečnosti, která se sběhla v řízení u pracovního soudu.**

Provedl-li pracovní soud ústní jednání bez přísedících, ač jedna ze stran při prvním roku prohlásila, že se jich nevzdává, byla tato zmatečnost odčiněna tím, že při pozdějším ústním jednání, konaném již s přísedícími, byly výsledky dosavadního jednání zopakovány.

Strany nemohou se vzdáti přísedících při ústním odvolacím jednání. Jest zmatečností, jednal-li odvolací soud bez účasti přísedících.

(Rozh. ze dne 14. dubna 1934, Rv II 649/33.)

Žalobě o zaplacení 2.504 Kč pracovní soud vyhověl. Odvolací soud provedl odvolací rok bez účasti přísedících, když se jich byly strany vzdaly, a zamítl žalobu.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek i s řízením jemu předcházejícím až včetně ústního jednání odvolacího soudu ze dne 13. května 1933 a vrátil věc odvolacímu soudu, by dále o ní jednal a znovu rozhodl.

#### D ů v o d y :

Předeslati jest, že podle předpisů § 35 (2) zákona ze dne 4. července 1931 čís. 131 sb. z. a n. o pracovních soudech a §§ 471, 513 c. ř. s. by bylo dovolacímu soudu z úřadu přihlédnouti i k nevytýkané zmatečnosti, která by se sběhla v řízení u pracovního soudu. V souzeném případě pochybil sice pracovní soud, když proti vůli žalující strany provedl ústní jednání dne 6. října 1932 bez přísedících, ačkoliv žalobce při prvním

roku prohlásil, že se nevzdává přisedících. Avšak tato zmatečnost byla, jak dovolací soud správně seznal, odčiněna tím, že při pozdějším ústním jednání dne 10. listopadu 1932, již s přisedícími konaném, výsledky dosavadního řízení byly zopakovány. Že se tak stalo, vysvítá i z toho, že pracovní soud již řádně obsazený při ústním jednání dne 10. listopadu 1932 navázal na výsledky předchozího jednání tím, že ihned prováděl důkazy připuštěné při jednání dne 6. října 1932. Hledí-li se k tomu, nemá významu okolnost, že úvodem zápisu o ústním jednání ze dne 10. listopadu 1932 byl ponechán předtisk: »Předseda podává nejdříve zprávu o výsledku prvního roku.«

Právem vytýká však dovolání zmatečnost rozsudku a části řízení odvolacího soudu. Podle předpisu § 32 zákona ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n., o pracovních soudech měl odvolací soud v tomto sporu o zaplacení 2.504 Kč rozhodnouti v senátě složeném ze tří soudců z povolání a dvou přisedících. Předpis tento jest velícím a obsazení soudu zákonem předepsané nemůže býti měněno ani soudem samým, ani dohodou stran, zejména v ten způsob, že se strany vzdají přisedících při ústním jednání odvolacím, jak právě tomu bylo při odvolacím jednání dne 13. května 1933, při čemž strany prohlásily, že se přisedících vzdávají, načež odvolací soud projednal spor v senátě složeném jen ze tří soudců z povolání. Jde tu o vadné obsazení odvolacího soudu, zakládající podle § 35 odst. (2) poslední věty zák. o prac. soudech a § 477 čís. 2 c. ř. s. zmatečnost a bylo pro tuto zmatečnost, k níž jest hleděti z úřadu v každém období sporu, zrušiti napadený rozsudek i řízení jemu předcházející až včetně ústního jednání ze dne 13. května 1933 a věc vrátiti odvolacímu soudu, by o ní dále jednal a znovu rozhodl (§ 510 a § 35 odst. (2) poslední věta zákona čís. 131/1931 sb. z. a n.).

### Čís. 13459.

**Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).**  
**Nedostavil-li se odvolatel k odvolacímu roku ve sporech pracovních,**  
**nelze z tohoto důvodu zamítnouti odvolání.**

(Rozh. ze dne 14. dubna 1934, Rv II 321/34.)

Žalobou, zadanou na pracovním soudě, domáhala se zaměstnankyně na zaměstnavatelce, by žalovaná byla uznána povinnou, prohlásiti výpověď, danou žalobkyni, za bezúčinnou a přijati žalobkyni opět do svých služeb v témže postavení, v jakém byla. Pracovní soud, oceniv spor na 30.000 Kč, žalobu zamítl. Žalobkyně se odvolala, žalovaná podala odvolací sdělení. Při odvolacím roku, k němuž se žalobkyně nedostavila, navrhla žalovaná, by odvolání bylo zamítnuto. Odvolací soud odvolání zamítl. Důvody: Ježto se žalobkyně k odvolacímu roku nedostavila, bylo ve smyslu § 33 zák. o prac. soudech čís. 131/1932 sb. z. a n. odvolání podle návrhu žalované zamítnuto, aniž by soudu bylo lze se zabývatí odvolacími důvody.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o odvolání znovu rozhodl.